

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 143. Pia consuetudo ad meridiem pro salutatione Angelica pulsandi
campanas a Ludovico XI. introducta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sacul. XV. bebat, saepissime in difficillimis etiam negotiis ab ejusdem consilio pendebat.
A.C. 1472. **Uxorem** quoque Comminæo selegit Helenam Chambesiam, unicam Filiam ac
Mortsoreau. Montfori hæredem. **Eo connubio** auctus est ditionibus, Argentorio, Vocellia,
Vouzelle. Caria, Coppela, Briffonia, Villantria,
Coppou. Gurga, Begnonia, Savignia, necnon
Villantrois. Mottiæ castro. Erat ipsi arcta magis
Gourgue. cum Rege familiaritas, quam olim cum Burgundiæ Duce habebat. Ipse Rex nonnunquam animi relaxandi gratia ad castrum Argentorium concessit, ubi etiam aliquando adversa valetudine oppresus hærere compellebatur, quin tamen inde palatii angustiæ regiis Ministris satiis comineda denegassent cubicula. Præterea Ludovicus Comminæum maxime honorificis legationibus decoravit, ejusdemque curæ summi momenti negotia, quæ durante ejus regimine occurrerant, commisit, simulque in laboris præmium eidem adjecit Talmontii Principatum, præter Aulonam, Curzonem, Castrum Gontheri, & Calvum.

Gayme.

§. CXLIII.

Pia consuetudo ad meridiem pro salutatione Angelica pulsandi campanas a Ludovico XI. introducta.

Ludovicus XI., quamvis ceteroquin ejus

ejus agendi ratio non raro veræ Re-Sæcul. XV.
ligionis legibus parum consona esset, ni- A.C. 1472.
hilominus præcipuo studio in Dei San-
Gaguin. hist.
tos ferebatur, eorumque Ecclesias or- Ludov. XI.
namentis splendide ditabat, & singulis an- lib. II.
nis sacras peregrinationes obibat, præ-
cipue vero ad ædes, ubi speciali religio-
ne Deipara Virgo colebatur. Ejusdem
cultum promovendi studio impulsus, die
prima Maji Parisiis solemne in decrevit
supplicationem, jussitque, ut campanæ
ad meridiem pulsarentur, ac populus ver-
sum *Angelus Domini* cum Angelica salu-
tatione devote recitaret, eo fine, ut pax
regno suo tum vel maxime necessaria per
Beatissimæ Virginis deprecationem obti-
neretur. Non deerant, qui hunc Regis
fervorem simulatae pietati adscribebant,
vel potius imprudenti Religionis Zelo,
quo persæpe neglectis veræ pietatis legi-
bus nonnisi externis ejusmodi virtutum
exercitiis insistebat. Præterea cum eo-
demi die, quo solemnis hæc supplicatio
instituebatur, Guilhelmus Charterius Pa-
risiensis Episcopus repentina morte obi-
ret, inde non levis suspicio multorum in-
fudit animis, fuisse eum jussu Regis ve-
neno sublatum; perspectum enim erat
omnibus, quod Rex huic Episcopo mul-
tum infensus esset, eoquod in bello *boni*
publici Ludovici hostibus favisset. Ce-

E e 4 terum

Secul. XV. terum Antistes iste tam doctrinæ quam
A.C. 1472 pietatis laude longe clarissimus erat, duos

 que fratres habebat, Joannem Ordinis
 S. Benedicti Monachum, Auctorem Chro-
 nicorum, quæ vulgo dicuntur *magna*
Chronica Dionysiana, alterum vero nomi-
 ne Alanum, qui Carolo VII. ab epistolis
 erat, ejusque gesta conscripsit.

§. CXLIV.

Legatio Regis ad Papam.

Papiens.
epist. 450.
Bzov. in
hunc ann.

Interea Ludovicus, cum haud temere
 summi Pontificis indignationem per-
 mesceret, eoquod Bessarionem Cardina-
 lem tam indigno modo excepisset, hinc
 ad eum Legatos hoc anno decrevit; hos
 inter præcipuus erat Theobaldus Lucem-
 burgicus Cenomanensis Episcopus. Hi
 vix Romam pervenerant, cum in quodam
 Senatu hanc in rem die octava celebrato
 coram Papa & Cardinalibus audirentur.
 Evidem Papiensis Cardinalis, qui tum
 præsens aderat, de hac Legatione men-
 tionem ingerit: quæ tamen ibidem pro-
 posita fuerint, silentio premit. Nihilo-
 minus quorundam opinio est, quod Rex
 per suos Legatos summum Pontificem
 rogaverit, ut Lugduni Synodus celebra-
 retur, ad quem omnes Christiani Princi-
 pes convenirent, eo fine, ut restituta in-
 ter